

Tập thơ Nguyễn Tất Nhiên

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

1978 Ở Việt Nam

Phu thê nếu phải nợ rồi
Thì tôi đâu ngại ngổ lời yêu em
Như con chim mới tập chuyễn
Bâng khuâng gắm lụa thánh hiền em ra
Mặt trời rục rỡ phương xa
Ở đây hạnh phúc chỉ là đau thương
Những đôi mắt ngó lờm lờm
Những nanh vuốt thú ẩn trong dáng người
Cách gì tôi nủ khuyên tôi
Sống cho ra vẻ cần đời, trang nghiêm
Sống không khinh lũ thấp hèn
Thế nên từ đó con điên xé đời

Cách gì tôi nủ khuyên tôi
Sống không dữ dội, sống nguôi hận thù
(Tôi duy tâm, rất nhân từ
Thế nhưng thời đại suy tư đã... tàn!)

Phu thê nếu đã buộc ràng
Thì xin nhẫn nhục cuu mang vợ chồng
Tôi, quanh năm sống hoang đàng
Cũng xin nhỏ lệ hoàn lương khóc tình!

(Biên Hoà, 05/9/78)

Bài Hạnh Ngộ

Em hết thương ta rồi phải không ?
Thôi thế cho ta bớt náo nùng
Thôi thế cho đời ta ngậm đắng
Còn nghe vị ngọt của tình nhân !
Ta có gì đâu ngoài khốn khổ
Ngoài vết thương thấm thía u tình
Yêu ai ta quấn dây oan nghiệt
Mặc sức nhân gian siết bạo tàn
Ta có gì đâu ngoài trái tim
Đem phơi hệ lụy giữa thanh thiên
Ngờ đâu thiên hạ vô tâm quá
Mua vui trên những nỗi đoạn trường
Thế nhân khắc nghiệt hơn ta tưởng
Em cũng vô tình nghiệt ngã theo
Yêu ai ta đốt thời niên thiếu
Bây giờ mang thảm kịch tàn tro
Em hết thương ta rồi phải không ?
Thôi thế cho ta chút mát lòng
Thôi thế cho ta còn bác ái
Còn tưởng tin người vì tưởng tin em...

(Biên Hoà, 09/04/78)

Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Bài Hối Trên Tay Duyên

Bất thần sáng mắt yêu ai
Khác chi mời người bút ruột
Khúc ruột nào ứa men thơ
Nhót tay làm em muốn khóc
Quả tình ta nhiều sâu độc.

(1970 - Thiên Tai)

Bài Tạ Lỗi Cùng Người

1.

Năm năm trời... ta làm tên quái đản
Cầu danh trên nước mắt của người tình
Năm năm trời có nhục có vinh
Có chua, chát, ngọt, bùi, cay, đắng...
Có hai mái đầu chia nhau thù oán
Có thằng ta trút nạn xuống vai em !

Năm năm trời... có một tên Duyên
Ta ca tụng, rồi chính ta bôi lọ
Tình ta đẹp nhưng tính ta còn nít nhỏ
Nên lỗi lầm đã đục màu sông
Nếu em còn thương mến tuổi mười lăm
Xin nuốt hận mím môi cười xí xóa
Hồn ta đẹp nhưng đời ta thảm quá
Nên tị hiềm nhen nhúm giữa ngây thơ
Nếu em còn chút đỉnh mộng mơ
Xin rộng lượng thứ dung người lỡ đại !

Năm năm trời... ta là tên chiến bại
Tìm mưu thâm hạ thủ đê hèn
Và lần nào ta lén lút đâm em
Bằng những ngọn dao mù lòng quáng dạ
Duyên oàn oại cũng là Duyên sáng giá
Bởi trước đây ta đã tự đâm mình !

Năm năm trời... đeo đuổi hư danh
Ta mấy kiếp vẫn là ta mắc nợ
Minh hậu thế cách chi mà gặp gỡ ?
Bởi vì ta không dễ được đầu thai !
Nếu được đầu thai, không dễ được làm người !
(Dù chỉ làm người trên đất... mọi !)

2.

Ta háo thắng nên tưởng mình cứng cỏi
Tưởng đâu mình can đảm giết tình yêu
Tưởng đâu mình Quan Đế tuyệt đường siêu
Giờ ngã ngựa, tiểu nhân như... Tào Tháo

Ta háo thắng nên thành người trăng tráo
Bị đời khinh lại giở giọng khinh đời!
Kỷ niệm đầu thom ngát cả đời môi
Ta nông nổi đưa tay cầm chén máu!

3.

Năm năm trời... có tình giống nghĩa bão
Có con sông chờ cuốn kẻ-quên-bờ
Có trăm ngàn cánh lá trúc đào khô
Rơi rụng trước sân nhà em thổn thức
Duyên kiêu hãnh cũng là Duyên chết giấc!
Sau năm năm... hồn chắc cũng lạnh mồ (?)
Ta ngày nay, tạ lỗi một bài thơ
Em hãy ráng thuộc lòng... cho trẻ lại!

(1972)

Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Bài Thăm Mệt Đầu Tiên

Tình mới lớn phải không em rất thích ?
Cách tập tành nào cũng thật dễ thương
Thuở đầu đời chú bé soi gương
Và mê mãi dĩ nhiên làm lạ

Tình mới lớn phải không em rất lạ ?
Cách tập tành nào cũng ngượng như nhau
Thuở đầu đời chú bé ôm phao
Và nhút nhát, dĩ nhiên ngộp nước

Tôi có cánh buồm tấp về ký ức
Em có chỗ ngồi quên lãng như mây

Dù cát bụi có nhiều phen dấy loạn
Cũng yên nằm mang phân bón cho cây
Nên bao giờ tôi cũng phải thương tôi
(Những ích kỷ nảy sinh sau lần thảm bại !)

Tuổi mười lăm giữa con trai, con gái
Đã rõ ràng ai khờ khạo hơn ai
Nên bao giờ tôi cũng phải thương tôi
(Những ích kỷ nảy sinh sau lần nhục nhã !)

Em có một đời rong xanh mơ đá
Tôi có ngàn năm say khướt hận thù !

Tình mới lớn phải không em rất mỏng ?
Cách tập tành nào cũng dễ hư hao
Thuở đầu đời cầm đũa thấp cao
Và nâng chén, dĩ nhiên, đổ vỡ

Khi mỗi mồn nghe đời mình trắc trở
Hơn lúc nào tôi quá đổi thương tôi !

(1970 - Thiên Tai)

Bởi Yêu Em Sầu Khổ Dịu Dàng

Bởi yêu em nên sầu khổ dịu dàng
Những kỉ niệm đời xin hãy còn xanh
Có một ngày mình bỏ trường bỏ lớp
Cùng ra đi như định luật Trời dành
Nắng bờ sông như màu trang vở cũ
Thuở học trò em làm khổ ai chưa?
Anh muốn khóc trong buổi đầu niên học
Bàn tay xương cầm hờ hững văn bằng
Em hãy đứng trước gương làm dáng
Tự khen mình: "đẹp quá!" đi em
Lỡ mai kia một nọ theo chồng
Còn đôi chút luyến lưu thời con gái
Em hãy ra bờ sông nhìn nắng trải
Nhớ cho mình dáng dấp người yêu
Lỡ dòng đời tóc điểm muối tiêu
Còn giây phút chạnh lòng như mới lớn.
Mình hãy trách đời nhau nhiều hư hỏng
Rồi giận hờn cho kỉ niệm đầy tay
Thu miền Nam không thấy lá vàng bay
Anh phải nói: buồn chúng ta màu trắng
Tình cứ đuổi theo người như chiếc bóng
Người thì không bắt bóng được bao giờ
Anh muốn khóc trong buổi đầu niên học
Bởi yêu em nên sầu khổ dịu dàng.

(1970)

Cảm Người Chín Năm

Tình cho nhau những lượng buồn
Những giông tố sập xuống đường-chung-đôi
Đường-chung-đôi chẳng chung vui
Nhu trong thêu dệt thiếu thời mắt xanh
Chín năm lặn lội theo tình
Em đôi khi có ngẩng nhìn tương lai ?

Tình cho nước mắt vẫn dài
Những viên thuốc ngủ qua ngày-chung-đôi
Ngày-chung-đôi đắng ngắt người
Em còn cất giữ nụ cười bao dung
Chín năm chóng mặt theo chồng
Em còn có huân trách thâm nhân duyên ?

Nhớ xưa em khép mi hiền
Thả hồn theo cánh chim liền mây xa
Chẳng nề rút má lia ba
Ngậm tim trên miệng băng qua Thái Bình
Trao chàng giá ngọc làm tin
Trao nhau hạnh-phúc-bỏ-quên-đường-về...

Chín năm nằn nộ nảo nề
Tiếc hoa quỳnh phải tên hề giỡn chơi
Nhớ xưa em vẫn xòe tay
Se se sách bói xem đời trăm năm
Trót cho không bói chỗ nằm
Xin em cho trót lượng thâm nhịn đau!

(Westminster, Ca. ngày 15/10/87)

Chuông Mơ)

Ca Dao

Chàng về nay đã cụt tay
Đêm đêm dạ hội lấy ai dắt diu ?
Thương chàng nay hết nâng niu
Theo chồng ngoại quốc nó chịu tuổi xuân !

Chàng về nay đã cưa chân
Thương chàng thương một - thương thân thương mười
Trời sinh em cũng là người
Bỏ anh em cũng ... chín mười đắng cay !

Chàng về nay tất tròng người
mấy năm chinh chiến - nửa đời âm u
Thế gian ai thích chồng mù ?
Khuyên chàng đừng trách bể dâu cuộc đời !

Anh nay đã phé nhân rồi
Thương anh lạnh bấy cuộc đời tàn binh
Thương anh ... cũng muốn chung tình
Chị em, chúng bạn, gia đình ... không ưng !

Chàng về ấn tích "ngụy quân"
Thân tàn "nợ máu nhân dân" lút đầu
Anh nay cầm cuộc nổi đầu
Lấy chồng bộ đội ... làm dâu Bác Hồ

(Paris 21/4/80)

Chết Tôi Một Cuộc Vong Tình

1.

Nghe trong hồn cỏ em còn
Trời xanh đuối mộng, mưa mơn tóc, thu
(Hỡi ơi tình đã sương mù
Bỏ tôi hiu quạnh mái đầu trông mong)

2.

Đau lòng
Là con dốc cũ đầy vong ngôn nàng

3.

Mai về thiếp giữa rừng hoang
Chiêm bao chắc cũng hai hàng chân đi
(Xa người tôi bỗng man di
Tay nâng sấu thảm tay ghì trắng hoa)

4.

Cây trong vườn nhớ, la đà
Lệ như thơ khóc vài ba mộ phần

5.

Mưa nào rót giữa hư không
Xác tôi nằm dưới bia hồng chân mây
Uớt dùm đôi ngọn cỏ may.

(1970 - Thiên Tai)

Chiều Mộng Danh Tổ Quốc

1.

Người yêu tôi khóc ngất
Chiều Quân Đội nghĩa trang
Rạt rào hơi gió nóng
Cho đau tà áo tang

Người yêu tôi khóc ngất
Chiều Quân Đội nghĩa trang
Ngập ngừng hơi xác ướp
Bay pha mùi áo nhang

Người yêu tôi khóc ngất
Trước quan tài sĩ quan
Trước hai chàng lính đứng
Thao diễn nghỉ lạnh lùng

Người yêu tôi khóc ngất
Trung úy thân nhiên cười
Lông trong khung ảnh đẹp
Dựng sau bình bông tươi

2.

Sự vinh thăng bất ngờ
Là đem theo nước mắt
Là danh dự xót xa
Là một lần đắp mặt
Một lá cờ quốc gia

3.

Tờ thư nào cuối cùng
Nơi chiến trường Cam Bốt
Tờ thư nào cuối cùng
Dùng làm câu trần trối
"Nhớ gởi lời giùm anh
Ai cũng thăm nhắn hết
Nhớ cho Duyên hai nghìn
Nó mừng hôm sinh nhật ! ... "

4.

Chiều Quân Đội nghĩa trang
Chiều mệnh danh Tổ Quốc
Có muôn ngàn câu kinh
Có muôn ngàn tiếng khóc
Có chuyến xe nhà binh
Đưa "Thiên Thần" xuống đất
Còn ai, còn ai chẳng ?
Mua cờ bằng tính mệnh
Cho tôi đừng biết tên
Cho tôi đừng nhận diện
Cho tôi đừng chứng kiến
Xác "thiên thần" rã manh

5.

Người yêu tôi khóc ngất
Chiều Quân Đội nghĩa trang
Vài dặm bụi lang thang ...

(1971)

Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Cho Đáng Đòi Ai

Ờ bạn nào đâu có nghịch ngâm
cười duyên lần lữa chẳng hỏi âm
ừ, tôi cũng thấy cô.. ngoan lắm
dài cổ tại người -- bộ tại em ?

Ờ bạn nào đâu có khó thương
cười ngây thơ kéo hẹn nhì nhằng
ừ, tôi cũng thấy cô.. khờ lắm
ai chết tại người -- cho chết luôn !

Ờ cá vàng đâu có lững lơ
yểu điệu trời cho đẹp nhởn nhơ
người ta cáu kính vì nôn nóng
ai nhận bà con phải ráng chờ !

Ờ tiểu thơ nhu nhã dạ thừa
người nghe như gió động hoa đưa
ừ, tôi cũng thấy cô.. hiền lắm
thừa dạ rồi ai chết biết chưa ?

Ờ bạn từ tâm dễ mũi lòng
cho tôi thấy được đũa lành hơn
nhờ cô, tôi biết tôi lành lắm
chẳng thể sao nhầm em dễ thương !

Ừ, tôi đổ quạu đến... trời ơi !
nhiếc móc cho ai tức đáng đời
ngày mai em cũng chưa thư nữa
đáng đời ai vậy? chắc đời tôi !

(Westminster, Ca. ngày 03/11/87)

Chuông Mơ)

Chở Em Đi Học Trường Đêm

Chở em đi học mưa, chiều
Tóc hai đứa ủ đôi điều xót xa
Mưa thánh thót, mưa ngân nga
(Hình như có bão băng qua thị thành!)
Bàn tay thiếu máu lạnh tanh
Cóng tôi chịu đựng cho đành luyến thương!

Chở em đi học mưa, buồn
Tôi Honda cũ trèo luôn dốc đời
Thình lình chết máy như chơi
Đừng tin lắm chuyện xa vời nhé em!

Đèo em qua dãy cột đèn
Khảng khiu soi dãi đường đêm bóng người
Bóng xấp nhập, bóng tách rời
Bóng co, bóng dẫn, bóng trôi dập dềnh...
(Đối gian như bóng đối hình
Đối gian theo những lời tình gió bay...)

Đèo nhau qua đoạn đời này
Cầu Trương Minh Giảng nghe đầy hoàng hôn
Mưa rỉ rả, mưa nguồn cơn
Mưa đậm lóc thịt, mưa dầm thuộc da ...

Chở em đi học mưa nhòa
Đường loang loáng nước lập lờ loáng cây
Lạnh vừa đủ siết vòng tay
Run đi em để sau này ... nhớ nhau ...

Chở em sa vũng lầy nào
Về nhà nói mẹ qua cầu sậy chân!

(Westminster, CA. ngày 06.07.87)

Chuông Mơ)

Cho Nhỏ Ngày Thi

Ngày thi sắp gần kề rồi đó nhỏ
Nhỏ lo năm mà ta ngại tới mười
Sợ bài thi làm nhỏ biếng môi cười
Ta thật sự nghe lòng đau khôn xiết

Ta tưởng tượng nếu nhỏ mà thi rớt
Nhỏ sẽ buồn như những lá thu bay
Lệ thấm nồng ướt đầm chiếc khăn tay
Như có dạo nhỏ buồn ta phải dỗ

Ta tưởng tượng nếu nhỏ mà thi đỗ
Nhỏ có mừng chưa chắc đã hơn ta
Nụ nhỏ cười sẽ rục rỡ như hoa
Nổi sung sướng ửng hồng đôi má đỏ

Ngày thi đã gần kề rồi đó nhỏ
Ta không thi nhưng hồi hợp lạ thường
Đêm ta nằm cầu mong Chúa xót thương
Cho nhỏ đỗ đầu ta... người ngoại đạo

Chỗ Tôi

Tôi có chỉ cho gia đình
Người tôi yêu
Là một nàng con gái bắc
Mẹ tôi hai lần nhìn
Dáng em đi
Và nói nó còn nhỏ dại
Không hiểu nó thương mày chỗ nào
Tôi trả lời chỗ con làm thi sĩ
Tuy nhiên tôi vừa đau nhói trái tim
Vì hiểu rằng
Muôn đời
Em vẫn ngó tôi nửa mắt
Có gì đâu
Thiên hạ lâu nay cứ nhạo báng tôi khùng!

(1970 - Thiên Tai)

Chuông Mơ

□ Áo em trắng cả sân trường trắng
Tan học chiều nay có ngần ngại?
Chiều nay anh ở xa lãng lác
Không cách chi về đón tiểu thơ!

Chiều nay anh ở đất bon chen
Cái mộng tan theo cái thấp hèn
Cái thực lem theo ngày sống vội
Không cách chi dài phút nhớ em!

Chiều nay em bước ngang giáo đường
Mắt Chúa chắc buồn thăm thẳm hơn
Chắc cây thánh giá thành di tích
Chuyện một người chuộc tội hoài công!

Chiều nay em còn mặng tóc mai
Hay đã lao tâm luống bạc rồi?
Chiều nay vừa đến giờ tan học
Hay vừa buông cuộc chặm mồ hôi?

Chiều nay em bước trên quê hương
Chắc tóc không còn óng ả chuông
Chắc chuông không mượn nâng tà tóc
Chắc tóc và chuông đã ... đoạn trường!

Chiều nay em trên quê hương
Chắc Chúa chẳng nhìn như mọi hôm
Bởi vì mắt Chúa và em đã
Lóng lánh vùi chôn ngấn lệ lòng!

Áo trắng cả sân trường trắng
Tan học trong đời anh thần thơ
Đời anh quên, nhớ, quên... nhiều lắm!
Chiều chiều xứ Mỹ cũng chuông mơ ..

(Westminster, CA. ngày 23.07.87)

Chuông Mơ)

Chuyến Đò CỬ Long

□ Đò qua sông, chuyến đầu ngày
Người qua sông, mặc áo dài sông eo
Sông hiền sóng lạ lòng reo
Trời bao la cũng nhìn theo... ái tình
Người qua sông, qua một mình
Nắng trên sông, nắng vàng hanh mái đầu
Xin em vài sợi tóc nhàu
Trói thân ta với nghìn sầu chung nơi
Mong em gìn lấy ơn trời
Thấy quanh năm, thấy ta đời tai ương !

Người qua sông, mặc áo hường
Nắng dương gian, nắng buồn hơn trước nhiều

(Biên Hòa, 1972)

Chuông Mơ)

Cô Bắc Kỳ Nhỏ

□Đôi mắt tròn, đen, như búp bê
Cô đã nhìn anh rất ... Bắc Kỳ
Anh vái trời cho cô dễ dạy
Để anh đừng uống mớ tình si
Anh vái trời cho cô thích mộng
Để anh ngồi kể chuyện nằm mơ
"Đêm qua có một chàng bướm bướm
Nguyện chết khô trên giấy học trò"
Anh chắc rằng cô sinh trong nam
Cảnh tượng di cư chắc lạ lùng ?
Khi nghe ai luyến thương Hà Nội
Chắc cô nghe bằng tim dửng dưng
Anh vái trời cho cô dửng dưng
Coi như Hà Nội - xứ hoang đường
Để anh còn dắt cô đi dạo
Còn rủ cô vào rạp cải lương
Anh vái trời cô thích cải lương
"Thích kẻ anh hùng diệt bạo tàn" (*)
Mốt mai thê thảm quanh đời sống
Cô sẽ còn đôi chút lạc quan
Đôi mắt tròn, đen, như búp bê
Cô nhớ nhìn thiên hạ lặn lờng
Mà hãy nhìn anh cay lắm chuyện
Nhưng còn con trẻ chuyện yêu đương

(1973)

Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Cổ Tích

□(Thành kính gửi anh Trần Văn Bá)

1.

Năm năm trước ở Maubert
Bên ly rượu chất đỏ
Trời đất đã vào xuân
Ta ngồi nghe lá úa
Lòng kẻ mới xa nhà
Toi bồi từng mảng vữa

Năm năm trước ở Maubert
Ta lơ ngơ đất khách
Ngồi rú như áo nhàu
Dính hờ trên giá móc
Hồn còn bám quê hương
Chưa hay thân trôi giạt

Năm năm trước ở Maubert
Bên ly rượu chất đỏ
Một lũ trẻ thương nòi
Dụm đầu nhau giữ lửa
Trực diện với cộng loài
Giữa thủ đô chính trị
Ta từ đó ngồi ngoài
Xác, hồn dần thỏa hiệp
Sống, chờ đợi một ngày
Dâng đời cho tổ quốc

Năm năm trước ở Maubert
Người cùng ta đối ẩm
Đầu đuôi chuyện nước non
Nói hoài không biết chán
Ta than nợ văn chương
Kiếp này ta đeo nặng
Chỉ mong về quê hương
Làm thơ trước cổng trường
Mắc cỡ người ta thương!
Làm thơ bên hàng đậu
Bên luống mạ bờ nương

Cô giáo làng cảm động...
Người nhẹ gật đầu, cười
Bảo, đường về đã sẵn
Ăn thua lòng bạn thôi!
Ta nghe nghe ngờ ngợ
Ta ngờ ngợ nghe nghe...

Năm năm trước ở Paris
ta mơ làm chí sĩ!

2.

Năm năm sau ở Orange County
Giữa vô luân loạn lý
Ta gần mực thì đen
Càng ngày càng nhảm nhí

Năm năm sau ở Orange County
Ta bon chen như quỷ
Làm thơ tán gái gung
Cũng tự hào... thi sĩ!

Năm năm sau ở Orange County
Ta thở hoài không khí
Tắm xăng dầu tiêu pha
Chẳng biết ai tri kỷ
Nên phai dần hương cau
Hương trầu, hương bông bưởi
Hương lúa trở đòng đòng
Hương quỳnh hoa đêm nở
Bên nhà cô lán giếng...

Năm năm sau ở Orange County
Ta đổ thừa xứ mỹ
Đổ thừa đời nhứt chí
Tủi hổ anh linh người!

Năm năm sau ở Cali
Đâu đâu di ảnh người
Cũng nhìn ta mà nói:
“Ăn thua lòng bạn thôi!”

(Buena Park, Ca. 28/01/85)

Tâm Dung)

Cuối Tháng Tám

□(Tặng sinh nhật thứ 23 của Minh Thủy)

Khổ đau oằn oại sinh thời
Yêu ai tôi chỉ có lời thở than
Có môi hôn trộm vội vàng
Khiến em hoảng hốt trong cơn tình đầu
Nụ cười giữ được bao lâu ?
Nhân sinh là một giòng sầu miên man ...
Sông dài rồi cũng chia phân
Tình bao nhiêu lớn cũng tàn phai phôi
Tôi đam mê siết thân người
Hay đâu đá tảng đeo đời trăm năm !
Em gầy guộc, em mong manh
Em chưa đủ sức long đong cùng chàng
Em ngây thơ đến rõ ràng
Em chưa đủ lượng khoan hồng thứ dung
Em tội nghiệp, em tủi thân
Em chưa tự chủ kịp ngăn lệ ràn ...
Lỗi người té sấp gian nan
Lỗi tôi, ừ đó, muôn phần lỗi tôi
>(Biên Hoà , 29/8/78 - có bản chép là ngày 29/8/79 ?)
>(Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Cứ Ngỡ Như Là Mới Nhớ Thôi

Tâm hồn tôi có một dòng sông
Chảy qua nhà cô bạn chung trường
Chiều sông dâng sóng miên man gió
Bay tóc bay hồn tôi thanh tân...

Tâm hồn tôi có một bờ sông
Bên cạnh nhà cô bạn chung trường
Chiều miên man gió sông dâng sóng
Dâng tuổi dâng tình tôi mênh mông...

Tâm hồn tôi thức trắng đêm dài
Em bay áo trắng nắng ươm mây
Chiều êm nắng rủ nhau đi ngủ
Trên tóc ai lành ru ngủ vai...

Tâm hồn tôi có quán quanh tôi
Có một sông quanh khúc quán đời
Có một bàn tay ôm cặp, gói
Cả mộng mơ kia, luyến tiếc này...

Tâm hồn tôi có tuổi thơ tôi
Có một băng khuâng thức trắng đời
Đời cứ rủ nhau đi ngủ cả
Tôi thức cho buồn ngỡ... mới thôi...

(Westminster, CA. ngày 04.07.87)

Chuông Mơ)

Đám Đông

1.

Cô Bắc Kỳ nhỏ nhỏ
tóc "demi-garc,on"
chiều vui thương đón gió
có thương thầm anh không ?

Cô Bắc Kỳ nhỏ nhỏ
tóc "demi-garcon"
cười ngây thơ hết nụ
tình cò thấy anh trông

Khi không đường nín gió
bụi hết thời bay rong
khi không đường nín gió
anh lấy gì lang thang ?

Cô Bắc Kỳ nhỏ nhỏ
tóc "demi-garcon"
chiều đạp xe vô chơ.
mắt như trời bao dung
anh vì mê mãi ngó
nên quên thù đám đông !

2.

Đời chia muôn nhánh khổ
anh tận gốc gian nan
cửa chùa tuy rộng mở
tà đạo khó nương thân

Anh đành xung quỉ sứ
lãnh đủ ngọn dao trần !
qua giáo đường kiếm Chúa
xin được làm chiêm ngoan

Chúa cười run thánh giá
bảo: đầu người có sừng !
đời chia muôn nhánh khổ
anh tận gốc gian nan

Cô Bắc Kỳ nhỏ nhỏ
mắt như trời bao dung

hãy nhìn anh thật rõ
trước khi nhìn đám đông

Hãy nhìn sâu chút nữa
trước khi vào đám đông !

</div>'>(1973)

</div>'>(Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Dịp Chào Đời Vi Diệu

Muốn thể hiện nỗi buồn qua thơ
nhưng ngôn ngữ không đủ sức
cuộc người
nói sao cho rạch ròi từng nỗi
từng nỗi và từng nỗi
khổ sở chung, riêng

Đặt tên cho con là Vĩnh Niên
vì đời bố ngắn ngủi
thất vọng như những vôi dầu
xịt rưới ngày đêm vào ngọn lửa dữ tham vọng
cuộc người ôi cuộc người
quá dài cho những niềm thảm bại

Đặt tên cho con là Vi Diệu
vì đời bố là kích thích phần nộ liên miên
cuộc người ôi cuộc người
quá ngắn cho vài phút đôi khi
cảm giác bình yên

Đem khát vọng đặt tên cho con
hỡi những đứa con bắt đầu gia nhập cuộc người
con của bố mẹ
hay con của định mệnh?
(định mệnh tự mỗi kẻ
phải vác cây thập giá của mình
đi lên mỗi ngọn đồi riêng
đã dành sẵn các mũi đinh riêng!)

Đem mơ ước đặt tên cho con
hỡi những đứa con đang khởi hành
bố muốn lắm nhưng chẳng thể
vác hộ cây thập giá của đứa nào
dù đây ải đang trên vai bố
cũng tương đối nhẹ
kiêu hãnh là thần lực

Cuộc người ôi cuộc người
chính mắt nhìn đau xót muốn
kê vai vào vai

nai thân vào thân
là sức nặng ghé góm thật sự
của cây thập giá đang mang

(Westminster, CA., ngày 05.11.87)

Chuông Mơ)

Đi Trong Mưa Nhớ Duyên

Cho nên

Mưa

Mãi

Không ngừng

Là trăm năm

Ướt

Một quần

Yêu

Em

(1970- Thiên Tai)

Đôi Mắt Nào Linh Hiển

Mùa đông đã về rồi đó nhỏ
Đồng bằng miền nam trở trời trái gió
Anh chợt nghe hồn thánh thót tiếng chuông
Vừa đủ hồi sinh miền giáo đường buồn

Mùa đông đã về rồi đó nhỏ
Anh mặc áo len quấn khăn quàng cổ
Bồng âm tim mình đi lễ tình yêu
Đồng bằng miền nam dù chẳng lạnh bao nhiêu
Nhưng cũng phải ra cái điều rét mướt
Làm chiên ngoan, cả đời, tôn vinh hạnh phúc
Cả đời tin sự thật có, thiên đàng

Đôi mắt nào của Chúa ở trần gian
Bóng tôi ngã hướng tâm cùng đời sống khó

Mùa đông đã về rồi đó nhỏ
Phúc âm mừng ngàn vọng được bao lâu ?
Tôi cả tin, nên rất dễ nghi ngờ
Tôi vụng tính, nên vẫn thường do dự
Tình chảy xiết qua đời như, thác lũ
Tội thân tôi bầm dập, mụn, như bùn

Đôi mắt nào của Chúa ở trần gian
Có soi thấu tận cùng miền u uẩn ?
Đôi mắt nào sáng như trời quang đặng
Hay ân cần chuyên chở lụy phiền tôi

Chẳng bao giờ thần thánh chịu hờ môi
Tôi cũng thế nên sầu say lúy túy
Tôi cũng thế nên hờn cao ngất núi
Chờ em qua, rồi, để qua luôn...

Đôi mắt nào của Chúa ở trần gian
Hãy phán đoán tâm hồn tôi, thánh thiện
Đôi mắt nào tuyệt vời linh hiển
Hãy tỏ mò thêm chút nữa, tình tôi !

Chẳng bao giờ thần thánh chịu là ngòi
Tôi cũng thế nên tượng hình rêu phủ
Tôi cũng thế nên xương tàn cốt rũ

Nơi miếu đèn hoang rợn cánh dơi bay
(Hãy một lần định bụng đến thăm tôi
Thần thánh cô đơn rất sẵn sàng đãi ngộ !)

Mùa đông đã về rồi đó nhỏ
Anh lặng mình thắm thía tiếng chuông
Làm cây thông già đứng lặng hưởng mù sương
Còn bao nhiêu đèn và bao nhiêu nến
Hãy một lần mang ra thắp hết
Hãy một lần khôi phục lại, niềm vui
Đôi mắt nào của Chúa ở lòng tôi
Nhỏ ơi, ơi nhỏ, và nhỏ ơi...

(1974)

Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Động Đất

Lúc gần sáng bỗng âm âm tiếng đất
Chàng đang mê ngỡ pháo kích đêm khuya
Thì ra hồn vía đã quen rung chuyển
Trên quê hương thường nhật cảnh chia lìa
Nửa đêm bỗng nhịp rung ngân dài kéo đọt
Chàng giật mình, xong chờ tới số, có sao đâu!
Chẳng khác gì đạn mấy mươi ly dồn nổ sát
Trúng nhà ai nấy dạ tiếng trời kêu!
Bấm điện thoại "long distance" tâm sự vật
Sau vài hôm đợi hệ thống Mỹ loan tin
Bạn gái "vậy hả?" tỉnh bơ "Ừa, động đất?"
Rồi tà tà khoe nàng vừa "feel good" một "boy friend"
Hình như chàng cười... hình như quả pháo sáng ngay tim.

(Westminster, Ca. ngày 07.10.87)

Chuông Mơ)

Đông Khúc

Tình đã theo em về dĩ vãng
Buồn tôi như lá thẩn thờ bay
Ví dù lá rụng đầy thu ướt
Lá cũng xin đừng bận gót ai.
Tình đã theo em về dĩ vãng
Buồn tôi như bóng lạng lờ in
Ví dù bóng đảng đeo nghìn thuở
Bóng cũng xin người cứ ... thản nhiên

Tình đã theo em về dĩ vãng
Buồn tôi như bụi khắp không gian
Ví dù bụi ố hoen màu trắng
Bụi cũng xin đừng vương mắt xanh

Tình đã theo em về dĩ vãng
Buồn tôi như lịch nhả nha rơi
Mỗi ngày thiên hạ nhuần tay xé
Lịch mới, như tờ-thương-nhớ-tôi

Đố Chút

Trong nỗi nhớ
Anh thương từng chớp mắt
Né nhìn nhau kẻo tim bị phơi bày
(Né là giấu làm chi vô ích
Hay giấu làm duyên ?
Ừ nhỉ, cũng nên thay !)

Trong nỗi nhớ
Anh thơm từng hơi thở
Là ngòi gần thêm chút nữa chỉ đặng thôi !
Anh muốn đố em tìm đâu khắp đất
Thứ mỹ phẩm nào bằng hương con gái tự nhiên, ôi !

Trong nỗi nhớ
Có bàn tay nắm ầu
Mà kẻ ra cũng... không ầu lắm đâu !
Anh muốn đố em lần kẻ tay thứ nhất
Là hết hồn hay chiếu lệ với tình yêu ?

(Trích Làng Văn số 72, tháng 8 năm 1990)

Dung Khúc

Em ham chơi chưa hết mùa con gái
Cười như hoa vui tiếng gọi mặt trời
Nghịch như chim ăn dở trái chín cây
Cây chín trái lòng anh rơi lăn lóc

Em ham vui chưa hết ngày chim chóc
Lời nhẹ nhàng nào anh trách cho đang
Trời sinh chim hót cho cả mai hồng
Cho vạn vật... có nhành cây nó đậu
Lúc chợt hiểu ra thì anh đã khổ
Lòng bao dung nào sánh nổi cây cành !

Em ham đi chưa hết tuổi xuân xanh
Như chim chóc thiên di theo thời tiết
Anh trụi lá mùa trơ xương gán rét
Thèm như thông ngăn ngắt đứng đầu non
Chẳng bao giờ thông dáng đứng cô đơn
Tạo hóa cũng bất công cùng cây cỏ !

Em mắc cỡ chưa hết thời au má đỏ
Gió se đông có làm tái môi son ?
Sân lúa hồn anh nắng đã không còn
Anh chỉ trách thời gian bày sớm, tối
Chứ ai nỡ giận chim bay ù té
Vì quá yêu nó liến thoắng tinh nhanh

Em ham chơi mà đời lại ham giành
Anh thua cuộc vì ... cần răng độ lượng
Anh thua cuộc vì nghĩ mình... cao thượng
(Có nghĩa là đấu chơi với em ơi!)

Chiều hôm nay mưa nhỏ nhỏ, sầu đời
Sao chim sẻ tung tăng đùa khúc khích ?
Em rú rít cho anh buồn muốn chết !

(Westminster, CA, ngày 22.10.87)

Chuông Mơ)

Duyên Của Tình Ta Con Gái Bắc

Ta sẽ về thương lại nhánh sông xưa
Thương lại bóng hình người năm năm trước...

Em nhớ giữ tính tình con gái Bắc
Nhớ điều ngoa nhưng giả bộ ngoan hiền
Nhớ dịu dàng nhưng thâm ý khoe khoang
Nhớ duyên dáng, ngây thơ mà xảo quyết !

Ta sẽ nhớ dặn dò lòng nên tha thiết
Nên vội vàng tin tưởng chuyện vu vơ
Nên yêu đương bằng khuôn mặt khờ khờ
Nên hùng hổ để đợi giờ thua thiệt !

Nghe nói em vừa thi rớt Luật
Môi trâm anh tàn héo nụ-xa-vời
Mất công nương thắm khép mộng-chân-trời
Xin tội nghiệp lần đầu em thất vọng !

(dù thật sự cũng đáng đời em lắm
rớt đi Duyên, rớt để thương người !)
Ta -- thằng ôm hận tú tài đời
Không biết tìm ai mà kể lẻ
Chim lớn thôi đành cam rớt lệ
Ngày ta buồn thần thánh cũng thôi linh !

Nếu vì em mà ta phải điên tình
Con giận dữ đã tận cùng mê muội
Thì đừng sợ, Duyên ơi, thiên tài yếu đuối
Tay tre khô mối mọt ăn luôn
Để gãy đòn miếng vụn tả toi xương
Khi tàn bạo siết cổ người yêu dấu !

Em chẳng bao giờ rung động cũ
Ta năm năm nghiệt ngã với tình đầu
Nên trở về như một con sâu
Lê chân mỏng qua những tàn cây rậm

Nuôi hy vọng sau ngàn mưa nắng lậm
Lá xanh em chưa dấu lở loang nào
Để ta còn thi sĩ nhất loài sâu
Nhìn lá nõn, tiếc, thềm...đâu dám cắn !

Nếu vì em mà thiên tài chán sống
Thì cũng vì em ta ngại bước xa đời !

(1972)

(Thơ Nguyễn Tất Nhiên, Nxb Nam Á, Paris 1982)

Duyên Tình Con Gái Bắc

Ta sẽ về thương lại nhánh sông xưa
Thương lại bóng hình người năm năm trước...

Em nhớ giữ tính tình con gái Bắc
Nhớ điệu ngoa nhưng giả bộ ngoan hiền
Nhớ dịu dàng nhưng thâm ý khoe khoang
Nhớ duyên dáng, ngây thơ mà xảo quyết!

Ta sẽ nhớ dặn dò lòng nên tha thiết
Nên vội vàng tin tưởng chuyện vu vơ
Nên yêu đương bằng khuôn mặt khờ khờ
Nên hùng hổ để đợi giờ thua thiệt!

Nghe nói em vừa thi rớt Luật
Môi trâm anh tàn héo nụ xa vời
Mất công nương thắm khép mộng chân trời
Xin tội nghiệp lần đầu em thất vọng!

(Dù thật sự cũng đáng đời em lắm
Rớt đi Duyên, rớt để thương người!)
Ta – thằng ôm hận tú tài đôi
Không biết tìm ai mà kể lẻ

Chim lớn thôi đành cam rớt lệ
Ngày ta buồn thần thánh cũng thôi linh!
Nếu vì em mà ta phải điên tình
Con giận dữ đã tận cùng mê muội

Thì đừng sợ, Duyên ơi, thiên tài yếu đuối
Tay tre khô mối mọt ăn luôn
Để gãy đòn miếng vụn tả toi xương
Khi tàn bạo siết cổ người yêu dấu!

Em chẳng bao giờ rung động cũ
Ta năm năm nghiệt ngã với tình đầu
Nên trở về như một con sâu
Lê chân mỏng qua những tàn cây rậm

Nuôi hy vọng sau ngàn mưa nắng lậm
Lá xanh em chưa dấu lở loang nào
Để ta còn thi sĩ nhất loài sâu
Nhìn lá nõn, tiếc, thềm... đâu dám cắn!

Nếu vì em mà thiên tài chán sống
Thì cũng vì em ta ngại bước xa đời!